

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om psykologer m.v.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødtts (S):

Med udgangspunkt i beslutningsforslag nr. B 41, vedtaget af et flertal i Folketinget den 28. april 1992, er dette lovforslag udarbejdet.

Retningslinjerne i beslutningsforslaget om autorisation af psykologer og oprettelse af et psykolognævn samt en titelbeskyttelse til akademisk uddannede psykologer med efterfølgende to års efteruddannelse i praktisk psykologarbejde er udgangspunktet; men når man gennemlæser lovforslaget, som er udarbejdet af sundhedsministeren, kan man blive helt i tvivl om, hvem der skal beskyttes, og hvem dette lovinitiativ er målrettet til. Jeg vil ikke undlade at gøre den bemærkning, at det bærer præg af, at regeringspartierne stadig er imod forslaget under henvisning til sundhedsministerens bemærkninger til lovforslaget.

Socialdemokratiet tog sammen med SF, CD og Det Radikale Venstre initiativ til at søge borgernes rettigheder tilgodeset med forslaget om autorisation af psykologer. Jeg vil dog ikke undlade at sige, at vi godt ved, at der i dag er mange former for alternative behandlere, og at vi derfor ikke med dette lovforslag sikrer borgerne imod udnyttelse ved tilbud om sygdomsforebyggende eller helbredende kvaksalveri. Men vi kan med lovforslaget bidrage til, at enhver med tvivl i sindet i søgning efter hjælp, som fremover henvender sig til en person med

titlen autoriseret psykolog, får behandling af en uddannet psykolog. En psykolog kan kun bruge titlen efter en godkendelse om autorisation i det ifølge lovforslaget nedsatte nævn.

Psykologhjælp er mere og mere brugt som behandling, og derfor mener Socialdemokratiet også, at det må være en pligt, at vi gennem lovgivning sikrer, at ingen kan kalde sig psykolog, før der er givet en autorisation af det nedsatte psykolognævn, at ingen kan få autorisation uden at have gennemgået en uddannelse som psykolog og arbejdet som sådan i mindst 2 år, og at vi gennem lovgivning sikrer kontrol med psykologers arbejde og virksomhed, uanset om der er søgt og givet autorisation.

Jeg vil godt stille sundhedsministeren et spørgsmål: Hvad er ministerens hensigt med ordlyden i § 3, stk. 1, med hensyn til begrundelser for fratagelse af autorisation: »... en legemlig mangel, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet«? Hvad mener ministeren med det? Det er ikke nævnt noget sted i forslaget.

Til slut vil jeg sige, at vi i Socialdemokratiet agter at stille en del ændringsforslag til det af sundhedsministeren fremsatte lovforslag, hvor vi vil søge en mere præcis formulering af rettigheder og pligter.

Med disse ord kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til videre behandling.

Karen Højte Jensen (KF):

Det er således, som det også har været nævnt, at den konservative gruppe ikke i sin tid gav støtte til det beslutningsforslag, som ligger til grund for dette lovforslag. Baggrunden var, at vi gerne ville afvente resultaterne af den ingangværende forsøgsordning på området.

Autorisationsordninger på andre sundhedsmæssige områder er etableret for at sikre og beskytte borgerne. Jeg må sige, at her ser det lidt ud, som om det drejer sig om at sikre personalegrupper.

Må jeg så sige, at vi er overraskede og stærkt bekymrede over, at der skal nedsættes et psykolognævn til at meddele autorisation. Det er en helt ny konstruktion, der afviger fra autorisation på andre sundhedsfaglige områder, hvor autorisation i dag meddeles af Sundhedsstyrelsen. Jeg mener, det er sagligt korrekt, at også autorisation af psykologer sker i Sund-